

2026/1732

14.7.2026

DECYZJA RADY (UE) 2026/1732

z dnia 1 lipca 2026 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 5 i 7 oraz art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rezolucje Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w sprawie dekolonizacji terytorium Gibraltaru (zwanego dalej „Gibraltarem”) wymieniają Gibraltar jako „terytorium niesamodzielne zarządzane przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej” w zastosowaniu rozdziału XI Karty Narodów Zjednoczonych.
- (2) Zgodnie z art. 774 ust. 3 Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową o handlu i współpracy”), oraz zgodnie z deklaracją Rady Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie zakresu terytorialnego przyszłych umów, zamieszczoną w protokole posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 25 listopada 2018 r., umowa o handlu i współpracy nie ma zastosowania do Gibraltaru ani nie wywołuje jakichkolwiek skutków na tym terytorium. Jak przewidziano w tej deklaracji, „nie wyklucza to możliwości posiadania odrębnych umów między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru” oraz „bez uszczerbku dla kompetencji Unii i w pełnym poszanowaniu integralności terytorialnej jej państw członkowskich, jak gwarantuje art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, te odrębne umowy będą wymagały uprzedniej zgody Królestwa Hiszpanii”.
- (3) W dniu 31 grudnia 2020 r. Królestwo Hiszpanii (zwane dalej „Hiszpanią”) wyraziło życzenie, aby Unia opracowała szerokie i wyważone rozwiązanie dotyczące Gibraltaru w oparciu o ramy polityczne uzgodnione między Hiszpanią a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanym dalej „Zjednoczonym Królestwem”) w odniesieniu do umowy w sprawie Gibraltaru.
- (4) W dniu 5 października 2021 r. Rada upoważniła Komisję do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie umowy w odniesieniu do Gibraltaru.
- (5) Negocjacje zakończyły się w dniu 12 grudnia 2025 r. Wynikiem negocjacji jest Umowa dotycząca Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (zwana dalej „umową”).
- (6) Umowa ani żadne działania lub środki podjęte w związku z jej stosowaniem lub w jej wyniku nie pociągają za sobą żadnej zmiany stanowiska prawnego Hiszpanii w kwestii suwerenności i jurysdykcji w odniesieniu do Gibraltaru.
- (7) Ponieważ władze Gibraltaru mają charakter lokalny i wykonują wyłącznie kompetencje wewnętrzne, ich udział w stosowaniu umowy należy uznać za realizowany wyłącznie w ramach wewnętrznych kompetencji Gibraltaru, chyba że wyraźnie postanowiono inaczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/2021/689(1)/oj).

- (8) Umowa ustanawia podstawę do usunięcia wszystkich fizycznych barier między Unią a Gibraltarem, a także buduje wspólny dobrobyt oraz bliskie i konstruktywne stosunki w odniesieniu do Gibraltaru i przyległego terytorium Hiszpanii, które obejmują wzajemne prawa i obowiązki, wspólne działania i procedury specjalne.
- (9) Usuwanie fizycznych barier między Unią a Gibraltarem pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności Hiszpanii za jego granice zewnętrzne na mocy prawa Unii.
- (10) Zgodnie z art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), Komisja ma reprezentować Unię i przedstawiać jej stanowiska określone przez Radę zgodnie z Traktatami. Rada ma pełnić swoje funkcje określania polityki i koordynacji, jak przewidziano w art. 16 ust. 1 TUE, poprzez ustalanie stanowisk, które mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy i specjalnych komitetów ustanowionych umową. Ponadto, w przypadku gdy Rada Współpracy lub specjalne komitety ustanowione umową zostaną wezwane do przyjęcia aktów mających skutki prawne, stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w tych wspólnych organach, mają być ustalane zgodnie z procedurą określoną w art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (11) Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość wysłania jednego przedstawiciela, aby towarzyszył przedstawicielowi Komisji, w ramach delegacji Unii, podczas posiedzeń Rady Współpracy i specjalnych komitetów ustanowionych umową.
- (12) Parlament Europejski należy natychmiast i w pełni informować, jak przewidziano w art. 218 ust. 10 TFUE, aby był on w stanie w pełni wykonywać swoje prerogatywy instytucjonalne zgodnie z Traktatami.
- (13) Hiszpania, jako sąsiadujące państwo Schengen odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli na granicach zewnętrznych w porcie i porcie lotniczym w Gibraltarze, może, po dokonaniu oceny wdrożenia części drugiej umowy dotyczącej przepływu osób, zwrócić się do Unii o wypowiedzenie umowy.
- (14) Organy Hiszpanii powinny być właściwymi organami w Unii do celów stosowania postanowień umowy dotyczących cel. W wyjątkowym przypadku, o którym mowa w pkt 2 dodatku 1 załącznika 21 do umowy organy Republiki Portugalskiej powinny być właściwymi organami w Unii do celów stosowania postanowień umowy dotyczących cel.
- (15) Organy Hiszpanii powinny przedstawić ocenę funkcjonowania odpowiednich dwustronnych uzgodnień administracyjnych, która będzie stanowić element oceny wdrożenia części drugiej umowy, przeprowadzanej po upływie 4 lat przez Radę Współpracy ustanowioną na podstawie umowy.
- (16) Aby umowa funkcjonowała prawidłowo, Hiszpania i Zjednoczone Królestwo muszą uzgodnić plan wdrażania i określone uzgodnienia administracyjne. Bez takiego planu i takich uzgodnień odpowiednie części umowy nie mogą być stosowane. Należałoby zatem przewidzieć zawieszenie tych odpowiednich części umowy na okres, w którym Hiszpania zawiesiła plan wdrażania lub uzgodnienia administracyjne lub zakończyła realizację tego planu lub tych uzgodnień. Aby uszanować prerogatywy Rady wynikające z Traktatów, Hiszpania powinna z wyprzedzeniem poinformować o tym Komisję i Radę i uwzględnić poglądy wyrażone przez nie przed przystąpieniem do zawieszenia planu wdrażania lub uzgodnień administracyjnych lub zakończenia realizacji tego planu lub tych uzgodnień.
- (17) Zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE należy upoważnić Komisję do podejmowania decyzji w sprawie stanowisk, które mają zostać zajęte, w imieniu Unii, w ramach specjalnych komitetów ustanowionych umową w odniesieniu do rozszerzenia stosowania aktów prawnych Unii na Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru w celu zapewnienia, w miarę możliwości, równoczesnego stosowania tych aktów prawnych w Unii oraz w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru.

- (18) Należy również upoważnić Komisję, zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE, do zatwierdzania, w imieniu Unii, niektórych technicznych zmian w umowie. W odniesieniu do innych decyzji przyjmowanych przez specjalne komitety stanowiska, które mają zostać zajęte w imieniu Unii, należy ustalać zgodnie z procedurą określoną w art. 218 ust. 9 TFUE.
- (19) Aby umożliwić Unii podejmowanie szybkich i skutecznych działań w celu ochrony jej interesów zgodnie z umową oraz zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich postanowieniach umowy, Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania środków równoważących i zaradczych, oraz do podejmowania decyzji o wprowadzaniu ukierunkowanego zawieszenia konkretnych obowiązków wynikających z umowy lub z umów uzupełniających, w przypadku naruszeń określonych postanowień umowy lub w przypadkach niespełnienia określonych warunków, w szczególności w odniesieniu do przepływu osób, przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, pomocy państwa, opodatkowania pośredniego, handlu towarami i transportu drogowego. Decyzję o zawieszeniu całości lub części umowy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, której zakres wykracza poza ukierunkowane zawieszenie konkretnych obowiązków, należy podjąć zgodnie z art. 218 ust. 9 TFUE.
- (20) Biorąc pod uwagę bardzo szczególną sytuację Hiszpanii, która jest sąsiadującym państwem członkowskim i pełni istotną rolę we wdrażaniu umowy, należy przewidzieć, że Komisja – zanim przyjmie decyzje, o których mowa w niniejszej decyzji, i zanim przedstawi odpowiednie wnioski Radzie – ma przeprowadzić konsultacje z Hiszpanią.
- (21) W każdym przypadku gdy od Unii wymagane jest działanie w celu zapewnienia przestrzegania umowy, takie działanie ma być podjęte zgodnie z Traktatami, przy poszanowaniu granic kompetencji powierzonych każdej instytucji Unii. Do obowiązków Komisji należy zatem przekazywanie Zjednoczonemu Królestwu informacji lub powiadomień wymaganych w umowie, z wyjątkiem przypadków, w których umowa wskazuje konkretne instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, oraz konsultowanie się ze Zjednoczonym Królestwem w określonych sprawach. Do obowiązków Komisji należy też reprezentowanie Unii przed trybunałem arbitrażowym w razie przekazania sporu do arbitrażu zgodnie z umową.
- (22) W związku z wyjątkowym i jedynym w swoim rodzaju charakterem umowy, która – jak w przypadku umowy o handlu i współpracy – jest konsekwencją wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii, Rada niniejszym postanawia skorzystać, w drodze wyjątku, z możliwości wykonania przez Unię jej kompetencji zewnętrznej wobec Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Wykonywanie kompetencji Unii poprzez umowę pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Unii i państw członkowskich w odniesieniu do wszelkich trwających lub przyszłych negocjacji dotyczących umów międzynarodowych z innymi państwami trzecimi, podpisywania lub zawierania takich umów, lub w odniesieniu do wszelkich przyszłych negocjacji dotyczących umów uzupełniających, o których mowa w art. 4 umowy, lub podpisywania lub zawierania takich umów.
- (23) W związku z tym należy podpisać umowę w imieniu Unii, złożyć Wspólne oświadczenie w sprawie wykładni dotyczącej kategorii osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej, o której mowa w art. 41 ust. 2 umowy, Wspólną deklarację polityczną dotyczącą zwalczania szkodliwych systemów podatkowych i Oświadczenie Unii Europejskiej i Zjednoczonego Królestwa dotyczące art. 152 ust. 1 umowy oraz zatwierdzić proponowany przez Komisję tekst oświadczenia w sprawie uzupełnienia gibraltarskich połączeń w transporcie drogowym.
- (24) W wyniku usunięcia wszystkich fizycznych barier związanych z przepływem osób i towarów między Unią a Gibraltarem umowa ograniczy zakłócenia dla osób fizycznych, przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron działających na tym obszarze spowodowanych pełnym wdrożeniem systemu wjazdu/wyjazdu. Należy ją zatem stosować tymczasowo do momentu jej wejścia w życie.
- (25) Podpisanie umowy w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej podlega odrębnej procedurze,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania, w imieniu Unii – w odniesieniu do spraw innych niż te, które wchodzą w zakres stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej – Umowy w odniesieniu do Gibraltaru między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwanej dalej „umową”), z zastrzeżeniem zawarcia przedmiotowej umowy.

Artykuł 2

1. Komisja reprezentuje Unię w Radzie Współpracy i specjalnych komitetach ustanowionych na podstawie art. 22 i 23 umowy.
2. Każde państwo członkowskie, w szczególności Hiszpania, ma możliwość wysłania jednego przedstawiciela, aby towarzyszył przedstawicielowi Komisji, w ramach delegacji Unii, podczas posiedzeń Rady Współpracy i specjalnych komitetów ustanowionych umową.
3. Aby Rada była w stanie w pełni wykonywać swoje funkcje określania polityki, koordynacji i podejmowania decyzji zgodnie z Traktatami, w szczególności poprzez ustalanie stanowisk, które mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Współpracy i specjalnych komitetów ustanowionych umową, Komisja zapewnia, aby Rada otrzymywała wszystkie informacje i dokumenty związane z każdym posiedzeniem tych wspólnych organów lub z każdym aktem, który ma zostać przyjęty w drodze procedury pisemnej, z odpowiednim wyprzedzeniem przed tym posiedzeniem lub tym zastosowaniem procedury pisemnej, a w każdym przypadku nie później niż 8 dni roboczych przed tym posiedzeniem lub tym zastosowaniem procedury pisemnej.

Rada musi być również w odpowiednim terminie informowana o obradach i wynikach posiedzeń Rady Współpracy i specjalnych komitetów ustanowionych umową oraz o zastosowaniu procedury pisemnej, a także otrzymywać projekty protokołów oraz wszystkie dokumenty związane z takimi posiedzeniami lub zastosowaniem procedury pisemnej.

4. Komisja w stosownych przypadkach informuje Parlament Europejski.

Artykuł 3

1. Komisja przyjmuje stanowiska, które mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach specjalnych komitetów ustanowionych na mocy art. 23 ust. 1 umowy, w odniesieniu do decyzji tych komitetów dotyczących jedynie rozszerzenia zakresu stosowania aktów prawnych Unii na Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru, z zastrzeżeniem wszelkich niezbędnych dostosowań technicznych.
2. Komisja przyjmuje stanowiska, które mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach specjalnych komitetów ustanowionych na mocy art. 23 ust. 1 umowy, w odniesieniu do decyzji tych komitetów dotyczących technicznych zmian umowy zgodnie z art. 75 ust. 3, art. 92 ust. 3, art. 123 ust. 2, art. 125 ust. 2, art. 154 ust. 3, art. 184 ust. 7, art. 257 ust. 5 i art. 283 ust. 5 lit. a) i d) umowy.

Artykuł 4

1. Każda decyzja Unii o wprowadzeniu następujących środków na podstawie umowy jest podejmowana przez Komisję, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich postanowieniach umowy:
 - a) zawieszenie wykonywania obowiązków zgodnie z art. 67;
 - b) stosowanie środków równoważących określonych w art. 198 ust. 6;
 - c) stosowanie środków zaradczych określonych w art. 209 ust. 3;
 - d) stosowanie procedury w sprawie środków ochronnych przewidzianej w art. 249;
 - e) zawieszenie wykonywania obowiązków zgodnie z art. 252 ust. 2 lub stosowanie środków określonych w art. 252 ust. 3;
 - f) stosowanie środków zaradczych określonych w art. 284.

⁽²⁾ Tekst umowy został opublikowany w Dz.U. L, 2026/1562, 14.7.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2026/1562/oj.

2. Komisja informuje Radę w odpowiednim czasie o zamiarze przyjęcia środków, o których mowa w ust. 1, w celu umożliwienia merytorycznej wymiany poglądów w Radzie. Komisja bierze pod uwagę w najwyższym stopniu wyrażone stanowisko. Komisja w stosownych przypadkach informuje również Parlament Europejski.
3. Komisja może przyjąć środki przywracające prawa i obowiązki określone w umowie, które istniały przed przyjęciem środków, o których mowa w ust. 1. Ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 5

Przed przyjęciem jakiegokolwiek decyzji na podstawie niniejszej decyzji i przed przedstawieniem Radzie jakichkolwiek wniosków w związku z umową Komisja konsultuje się z Hiszpanią.

Artykuł 6

1. Hiszpania z wyprzedzeniem informuje Radę i Komisję o zawieszeniu planu wdrażania, o którym mowa w art. 7 umowy (zwanego dalej „planem wdrażania”), lub uzgodnień administracyjnych, o których mowa w art. 29, 33, 38, 55, 56, 251, 260 i 265 umowy i w Protokole w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego uzgodnień (zwanym dalej „uzgodnieniami administracyjnymi”), lub o zakończeniu realizacji planu wdrażania lub uzgodnień administracyjnych w celu umożliwienia merytorycznej wymiany poglądów w Radzie przed takim zawieszeniem lub zakończeniem realizacji. Hiszpania bierze pod uwagę wyrażone stanowisko.
2. Hiszpania informuje Radę i Komisję o zawieszeniu przez Zjednoczone Królestwo planu wdrażania lub uzgodnień administracyjnych lub o zakończeniu realizacji planu wdrażania lub uzgodnień administracyjnych.

Artykuł 7

Wykonywanie kompetencji Unii poprzez umowę pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Unii i państw członkowskich w ramach wszelkich trwających lub przyszłych negocjacji dotyczących umów międzynarodowych z innymi państwami trzecimi, podpisywania lub zawierania takich umów, lub w odniesieniu do wszelkich przyszłych negocjacji dotyczących umów uzupełniających, o których mowa w art. 4 umowy, lub do podpisywania lub zawierania takich umów.

Artykuł 8

1. Hiszpania powiadamia Komisję o tym, że plan wdrożenia i uzgodnienia administracyjne obowiązują i zostały w pełni wdrożone.
2. Z zastrzeżeniem podpisania umowy i spełnienia warunków określonych w art. 336 ust. 2 umowy, umowę stosuje się tymczasowo od dnia 15 lipca 2026 r. do momentu jej wejścia w życie.
3. Unia powiadamia Zjednoczone Królestwo o dopełnieniu unijnych wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do tymczasowego stosowania umowy w odniesieniu do Gibraltaru, pod warunkiem że przed datą, o której mowa w ust. 2, Zjednoczone Królestwo powiadomi Unię o dopełnieniu swoich wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do tymczasowego stosowania umowy w odniesieniu do Gibraltaru.

Artykuł 9

1. Niniejszym zatwierdza się następujące oświadczenia i wspólne deklaracje dołączone do niniejszej decyzji:
 - a) Wspólne oświadczenie w sprawie wykładni dotyczącej kategorii osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej, o której mowa w art. 41 ust. 2 niniejszej umowy;
 - b) Wspólną deklarację polityczną dotyczącą zwalczania szkodliwych systemów podatkowych;
 - c) Wspólne oświadczenie Unii Europejskiej i Zjednoczonego Królestwa dotyczące art. 152 ust. 1 umowy.
2. Rada zatwierdza proponowany przez Komisję tekst oświadczenia w sprawie uzupełnienia gibraltarskich połączeń w transporcie drogowym.
3. Rada przyjmuje do wiadomości Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa w sprawie umowy lustrzanej między państwami stowarzyszonymi w ramach Schengena a Zjednoczonym Królestwem.

Artykuł 10

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lipca 2026 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

T. BYRNE

WSPÓLNE OŚWIADCZENIE W SPRAWIE WYKŁADNI DOTYCZĄCEJ KATEGORII OSÓB PODRÓŻUJĄCYCH W CELU
PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI ZAROBKOWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 41 UST. 2 UMOWY

Pragnąc zapewnić spójną wykładnię, Unia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru uzgadniają na potrzeby Umowy, że kategoria osób prowadzących działalność zarobkową obejmuje osoby wjeżdżające w celu wykonywania działalności zawodowej lub pracy za wynagrodzeniem na terytorium innej Umawiającej się Strony jako pracownik lub dostawca usług.

Kategoria ta nie obejmuje:

- a) przedsiębiorców, tj. osób podróżujących w celu rozmów biznesowych (bez zatrudnienia w Unii ani w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Gibraltaru);
- b) sportowców lub artystów wykonujących działalność na zasadzie ad hoc;
- c) dziennikarzy wysłanych przez media działające w ich państwie zamieszkania; oraz
- d) stażystów wewnątrz korporacyjnych.

Wdrażanie niniejszego oświadczenia monitoruje Specjalny Komitet ds. Przepływu Osób, który może zaproponować zmiany, jeżeli na podstawie doświadczeń Stron uzna to za konieczne.

WSPÓLNA DEKLARACJA POLITYCZNA W SPRAWIE PRZECIWDZIAŁANIA SZKODLIWYM SYSTEMOM PODATKOWYM

Unia Europejska ⁽¹⁾ i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Gibraltaru („uczestnicy”) zatwierdzają poniższą wspólną deklarację polityczną w sprawie przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym.

Uczestnicy, mając na względzie globalne zasady uczciwej konkurencji podatkowej, potwierdzają swoje zobowiązanie do przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym, w szczególności takim, które mogą ułatwiać erozję bazy podatkowej i przenoszenie zysków, zgodnie z działaniem 5 zawartym w planie działania OECD dotyczącym erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków (BEPS). W tym kontekście uczestnicy potwierdzają swoje zobowiązanie do stosowania zasad przeciwdziałania szkodliwym systemom podatkowym zgodnie z niniejszą wspólną deklaracją polityczną.

Szkodliwe systemy podatkowe obejmują systemy opodatkowania działalności gospodarczej, które mają lub mogą mieć znaczący wpływ na lokalizację działalności gospodarczej, w tym lokalizację grup przedsiębiorstw, w obrębie uczestników. Systemy podatkowe obejmują zarówno przepisy ustawowe lub wykonawcze, jak i praktyki administracyjne.

Jeżeli system podatkowy spełnia kryterium wyjściowe polegające na nałożeniu znacząco niższej skutecznej stawki opodatkowania niż stawki opodatkowania, które mają ogólne zastosowanie w obrębie uczestników, w tym opodatkowania zerowego, należy uznać go za potencjalnie szkodliwy. Taki poziom opodatkowania może istnieć w postaci nominalnej stawki opodatkowania, podstawy opodatkowania lub innego stosownego elementu.

W tym kontekście i biorąc pod uwagę podejście określone na szczeblu globalnym, przy ocenie, czy system opodatkowania działalności gospodarczej jest szkodliwy, należy uwzględnić, czy ma zastosowanie co najmniej jeden z następujących kluczowych czynników:

- a) czy korzyści są wyodrębnione z zakresu gospodarki krajowej, tak aby nie miały wpływu na krajową podstawę opodatkowania, czy też są przyznawane wyłącznie nierezydentom,
- b) czy system przyznający korzyści wymaga znaczącej działalności gospodarczej i znaczącej obecności gospodarczej na terytorium uczestnika oferującego takie korzyści podatkowe,
- c) czy zasady ustalania zysku w odniesieniu do działalności w ramach wielonarodowej grupy przedsiębiorstw odbiegają od zasad przyjętych na szczeblu międzynarodowym, w szczególności zasad uzgodnionych w ramach OECD,
- d) czy system podatkowy charakteryzuje się brakiem przejrzystości, w tym w przypadku gdy przepisy prawne zostają w nieprzejrzysty sposób złagodzone na poziomie administracyjnym lub gdy nie ma skutecznej wymiany informacji na temat tego systemu.

Uczestnicy mogą prowadzić coroczny dialog w celu omówienia kwestii związanych ze stosowaniem tych zasad.

⁽¹⁾ Do celów zobowiązań uwzględnionych w niniejszej deklaracji, jeżeli chodzi o Unię Europejską, odniesienia do uczestników należy rozumieć jako odniesienia do Unii Europejskiej, jej państw członkowskich, lub Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, w zależności od przypadku.

WSPÓLNA DEKLARACJA UNII EUROPEJSKIEJ I ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA DOTYCZĄCA ART. 152 UST. 1
UMOWY

Strony uznają, że postanowienia dotyczące wzajemnej pomocy określone w części II tytuł V rozdział 6 uzupełniają odpowiednie instrumenty Rady Europy wymienione w art. 152 ust. 1 jedynie w zakresie, w jakim te instrumenty Rady Europy mają zastosowanie do państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru. Strony potwierdzają swoje wzajemne zrozumienie, że odniesienia do tych instrumentów Rady Europy nie sprawiają, że mają one zastosowanie do państwa członkowskiego lub Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Gibraltaru, jeżeli nie ratyfikowały one tych instrumentów Rady Europy.
